

jens størrelse, lejemålets længde og vilkår i øvrigt, og oplysninger om, hvem der administrerer ejendommen.

Svar (6/6 97)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Da jeg ikke er i besiddelse af de ønskede oplysninger, har jeg indhentet udtalelser fra samtlige ministerier samt Københavns Amt. Når udtalelserne foreligger, vil jeg vende tilbage med en endelig besvarelse af spørgsmålet.

Spm. nr. S 2420

Til boligministeren (30/5 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Hvad agter ministeren konkret at foretage sig, for at sikre at offentlige myndigheder ikke i fremtiden via boligreguleringslovens § 46, stk. 3, har en lovhjemlet ret til at tildele sig selv fordele?«

Begrundelse

Enhver ved, hvor svært det er for en grundejer at opnå tilladelse til at omdanne en beboelseslejlighed til erhverv/kontorer eller andet.

Derfor er det helt uacceptabelt, at de offentlige myndigheder, der via lovgivning på denne måde indskrænker grundejernes ret til at bestemme over egen ejendom, når det gælder dem selv, indtager det standpunkt, at godkendelse ikke er nødvendigt.

Svar (6/6 97)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Boligreguleringslovens kapitel VII indeholder regler om benyttelse af boliger, således at kommunalbestyrelsen får nogle værktøjer til at sikre sig indflydelse på boligudbuddet i kommunen. Disse regler gælder i alle kommuner, hvor reglerne om omkostningsbestemt leje gælder, samt i de kommuner, som har vedtaget at alle eller nogle af reglerne i kapitel VII skal gælde.

Boligreguleringslovens kapitel VII omfatter bl.a. § 46. Det er i § 46, stk. 1, bestemt, at det ikke

uden kommunalbestyrelsens samtykke er tilladt at nedlægge en helårsbolig helt eller delvist, hvadenten det sker ved nedrivning, sammenlægning eller ibrugtagelse til andet formål, herunder erhvervsformål.

Efter § 46, stk. 3, kræves der ikke samtykke, når staten eller en kommune tager en helårsbolig i brug til offentligt formål. Denne bestemmelse har været gældende siden 1943, men blev dog ændret med virkning fra 1.7.1994, således at fritagelsen for samtykke kun gælder i den periode, hvor boligen er i brug til offentligt formål.

Dette var en indskrænkning i forhold til den tidligere retstilstand, hvor den bolig, der var taget i brug til offentligt formål, efter ophøret af anvendelsen til offentligt formål af ejeren frit kunne benyttes, udlejes eller udlånes til andet formål end beboelse uden indhentelse af kommunalbestyrelsens samtykke.

Det fremgår af Boligudvalgets betænkning af 5.5.1994 til lovforslag L 229, at tilføjelsen til § 46, stk. 3, er indsat på foranledning af Københavns Kommune. Det fremgår ikke af betænkningen, at Københavns Kommune var af den opfattelse, at reglen i stk. 3 om statens fritagelse for at indhente kommunalbestyrelsens samtykke til en nedlæggelse burde ophæves.

Det er på denne baggrund min opfattelse, at der er behov for, at offentlige myndigheder har muligheder for at dække deres lokale behov ved i en periode at anvende tidligere boliger til offentligt formål. Det er dog samtidig min opfattelse, at såvel statslige som kommunale myndigheder bør være tilbageholdende med at søge deres lokale behov dækket på denne måde, såfremt der er alternative løsningsmuligheder.

Jeg har på det foreliggende grundlag ikke til hensigt at tage initiativ til en ophævelse eller ændring af bestemmelsen i boligreguleringslovens § 46, stk. 3.

Spm. nr. S 2493

Til indenrigsministeren (10/6 97) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange islamiske kulturcentre/moskeer der findes i Danmark, i hvilke bygninger disse er beliggende, om bygningerne ejes af islamiske trossamfund eller om bygningerne er lejede, hvad der i givet fald